

Predica de la Lyon

8 Decembrie 2013 - Ewald Frank

Puteți să vă așezați. Eu sunt deja binecuvântat prin lucrurile pe care le-am auzit. E atât de minunat să simți prezența Domnului. Noi am venit aici să-L întâlnim pe Domnul și să avem o trăire nouă cu El, prin harul lui Dumnezeu.

Este minunat că în noi nu este nicio împotrivire, ci credem fiecare cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima noastră. Înțelegem că Dumnezeu este numai în Cuvântul Lui și tot ce a făgăduit El, împlinește.

Am spus-o de foarte multe ori: tot ceea ce a ținut de prima venire a lui Hristos, s-a împlinit până la ultima literă și, în Luca 24, Domnul nostru s-a referit la toate profețiile din Vechiul Testament. A început cu Moise, cu Psalmii și Prorocii, arătându-le că toate făgăduințele s-au împlinit. Apoi El le-a deschis înțelegerea ca să recunoască scripturile în împlinirea lor - nu să interpreteze, ci să vadă împlinirea. Totul era deja scris în Cuvântul lui Dumnezeu: unde se va naște Mântuitorul - Mica 5; despre slujba Lui - Isaia 35; despre suferințele Lui - Isaia 53; despre moartea Lui pe cruce, Psalmul 22: „Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit...”. Despre învierea Lui - Psalmul 16; despre înălțarea Lui la cer - Psalmul 47. Totul era deja scris în Cuvântul lui Dumnezeu și totul s-a împlinit, dar învățătorii aceluși timp au ratat ziua cercetării din partea lui Dumnezeu. Și în Luca 19:42-46, Domnul nostru a urcat pe Muntele Măslinilor, a

privit peste Ierusalim și a plâns cu amar: „...nu ai recunoscut ziua cercetării tale”. Ei L-au așteptat pe Mesia 4000 de ani și când El a venit, Ioan 1:11: „A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit”. Nu L-au primit. Ei Îl așteptau, împărtășeau scripturile, dar nu au recunoscut împlinirea scripturilor.

Acesta este harul deosebit care ni l-a dat Dumnezeu în timpul nostru. Toate bisericile au Biblia; fiecare personalitate carismatică are Biblia, dar cine are descoperirea divină referitoare la făgăduințele din acest timp? Cine recunoaște făgăduința principală din Ioan 14, dată de Domnul: „Mă duc să vă pregătesc un loc și apoi Mă voi întoarce...”? Dar ce trebuie să se întâmple înainte de revenirea Lui? „Vă voi trimite pe prorocul Ilie și el va așeza din nou toate lucrurile”. Dacă nu credeți făgăduința aceasta, nu veți vedea împlinirea ei. Așa cum s-a cântat, „Crede și ascultă”... Avraam a crezut și a ascultat. Când a primit făgăduința, în Geneza 18, Domnul l-a vizitat, a vorbit cu el și a mâncat împreună cu el și i-a dat făgăduința: „La anul pe vremea asta Mă voi întoarce și soția ta va avea un fiu”. Era o făgăduință și Avraam a crezut. Avraam nu s-a uitat la el însuși. El avea aproape 100 de ani, iar Sara avea 90 de ani, dar nu s-a uitat la ei înșiși. Ei s-au uitat la Acela care a dat făgăduința. Dumnezeu este responsabil de fiecare făgăduință a Lui.

Prin harul lui Dumnezeu, noi suntem copii ai făgăduinței. Galateni 4:28: „Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței”. Copiii făgăduinței primesc Cuvântul făgăduit și ei văd făgăduințele împlinite.

Prin harul lui Dumnezeu, înțelegem planul lui Dumnezeu de mântuire pentru timpul acesta. La sfârșitul timpului de har, când confuzia va acoperi întreg pământul, Dumnezeu va trimite un proroc, pentru că Cuvântul vine la proroc. Noi suntem atât de recunoscători pentru slujba din timpul nostru - și în special fratele Frank este deosebit de recunoscător pentru asta, pentru că l-am cunoscut pe proroc, am fost în adunările lui în Germania, în adunările lui în America, la el acasă, am băut ceaiul împreună cu el, am fost în aceeași mașină și el conducea, iar eu am stat lângă el. Am fost un martor ocular, așa cum a putut spune apostolul Petru, așa cum a putut spune apostolul Ioan: „ceea ce au văzut ochii noștri, ce au auzit urechile noastre din Cuvântul vieții, aceea împărtășim cu voi”. Dar este și o mare responsabilitate legată de această slujbă din acest timp. Ceea ce a fost trimis fratele Branham să facă, el a făcut în slujba lui, dar noi nu ne oprim la timpul acela ci continuăm și-L urmăm pe Domnul și avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum.

Am cântat despre sânge... Cât de mulți din mesajul acestui ceas, predică că nu mai există sânge pe Scaunul Harului. Eu am auzit asta cu propriile mele urechi. Ei zic: „Nu mai e sânge pe Scaunul Harului. Acum Scaunul Harului e în inimile noastre”. Sunt multe astfel de lucruri predicate și sunt numite „mesajul”. Pur și simplu nu este conform Cuvântului lui Dumnezeu. Sângele rămâne pe Scaunul Harului până este încheiată lucrarea de răscumpărare.

Dacă citiți Romani 5:1, „*suntem socotiți neprihăniți prin credință*”, dar în versetul 9 citim

„*suntem socotiți neprihăniți prin sângele lui Hristos*”. Ambele lucruri sunt corecte. Neprihăniți prin credință, dar nu numai prin credință, ci prin credința în lucrarea încheiată pe crucea de la Golgota. De ce? Pentru că viața este în sânge. Levitic 17:11: „Căci viața este în sânge” și când Mântuitorul Și-a vărsat sângele, El și-a dat viața. Această viață se întoarce peste toți aceia care au primit iertarea păcatelor prin sângele Mielului. Aceeași viață care era în Hristos, este în tine, dacă ești născut din nou. Există o singură viață veșnică, nu două, nu trei. Tu nu poți trăi veșnic, decât dacă ai viața veșnică.

Înțelegem astfel, prin harul lui Dumnezeu, că este vorba despre adevărata credință în lucrarea încheiată pe crucea de la Golgota, când Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. De aceea a spus apostolul Pavel: „eu Îl predic pe Hristos și pe El răstignit”. Dar el mai putea să spună: „eu sunt răstignit împreună cu Hristos și acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui prin mine”.

Prin harul lui Dumnezeu, înțelegem că acum este predicat întregul adevăr: despre cele șapte peceti, despre revenirea lui Hristos, despre toate făgăduințele pentru timpul nostru, despre Luca 17.

Fratele Branham s-a referit de multe ori la versetul din Luca 17:30, unde scrie: „când Se va descoperi Fiul omului”. Nu „Fiul lui Dumnezeu”, ci „Fiul omului”. Noi trebuie să înțelegem diferența. Poate pentru voi nu este important, dar pentru mine este foarte important. Și vă spun de ce. În Matei 1:1 citim despre Domnul și Mântuitorul nostru, că El este fiul lui Avraam și fiul lui David, El este Fiul lui

Dumnezeu și Fiul omului. Când citești Ioan 3:13, când citești Ioan 6:36, „Fiul omului se va întoarce în cer, de unde a venit”. Nu putea fi scris niciodată „Fiul lui Dumnezeu”! Ca Fiu al omului, El umbla deja în Vechiul Testament. Poate că trebuie să mergeți odată în Israel ca să înțelegeți ce înseamnă acest termen, „Fiul omului”.

Ghidul de acolo este fratele nostru Zvika, el este din seminția lui Levi și odată l-am întrebat: „Care este înțelesul termenului «Fiul omului» în limba ebraică?” Și el a răspuns: „Este vorba despre un om obișnuit”. Ca atunci când Domnul a venit la Avraam și a șezut cu el, l-au spălat picioarele, a mâncat cu el și Avraam i-a zis Sarei să pregătească o turtă pentru Domnul. Ca un om obișnuit...

În Geneza 14, a adus pâine și vin și l-a întâlnit pe Avraam, după biruința asupra împăraților și au avut cina Domnului. Ca un om obișnuit... Dar ca Fiu al lui Dumnezeu, El a fost născut, născut aici pe pământ - Cuvântul s-a făcut trup.

Ca „fiu a lui Avraam”, Domnul nostru este moștenitorul tuturor lucrurilor și noi suntem moștenitori împreună cu El. Ca „fiu a lui David”, El este Împărat și noi vom împărăți împreună cu El. Ca „Fiu al lui Dumnezeu”, El este Mântuitorul nostru. Prin Fiul lui Dumnezeu, noi suntem așezați înapoi în poziția de fii și fiice ai lui Dumnezeu. Ca „Fiu al omului”, El este proroc. El trebuia să fie un proroc, pentru că în Vechiul Testament, în Deuteronom 18, Moise a prorocit: „Domnul Dumnezeu vă va ridica din mijlocul vostru un proroc ca mine” și apostolul Petru a confirmat-o în Fapte 3.

Fiecare descriere a Domnului nostru își are locul ei. Unde scrie „fiul lui David”, lăsați „fiul lui David”. Unde spune „Fiul lui Dumnezeu”, lăsați „Fiul lui Dumnezeu”. Nu le schimbați niciodată între ele. Lăsați fiecare cuvânt așa cum este și în legătura care este. În evangheliile, Domnul nostru este amintit de peste 70 de ori ca „Fiu al omului”, dar începând cu Romani 1 până la ultimul verset din epistola lui Iuda, nu mai apare niciodată ca „Fiul omului”, ci doar „Fiul lui Dumnezeu”. Este o ordine divină în Împărăția lui Dumnezeu, o ordine divină în Cuvântul lui Dumnezeu.

Întorcându-ne la Luca 17, de câte ori a vorbit fratele Branham despre aceasta... Dar s-a referit de asemenea și la Geneza 18, spunând că același lucru care s-a întâmplat în vremea lui Avraam, s-a întâmplat în slujba Domnului nostru, ca Fiu al omului și același lucru s-a întâmplat prin slujba fratelui Branham în timpul nostru.

Fratele Branham a fost odată atât de serios asupra acestui subiect, s-a referit la Geneza 18:9 și o puteți citi în Biblie: Sara era în cort, în spatele Domnului și asculta ceea ce Domnul îi spunea lui Avraam, apoi a râs în inima ei. Domnul i-a spus lui Avraam: „De ce a râs Sara?”. Gândurile inimii ei au fost dezvăluite. Și știți ce a făcut fratele Branham? A spus: „Ca voi să înțelegeți că aceeași slujbă este aici și se repetă acum”, s-a întors cu spatele la adunare și Domnul i-a descoperit: el a putut spune: „Doamna care stă acolo îmbrăcată așa și așa, tu vii din cutare oraș și ai cutare problemă”. O persoană una după alta, accentuând că aceeași slujbă se repetă în timpul nostru și spunând că Isus Hristos este același, ieri, astăzi și în

veci! Fie că este scris „Fiul lui Dumnezeu”, „Fiul omului”, „Fiul lui David”, El este mereu același.

Astfel înțelegem, prin harul lui Dumnezeu, ce este în legătură cu slujba finală. **Mireasa lui Hristos trebuie chemată afară și întregul plan a lui Dumnezeu trebuie predicat.** Și mereu în echilibru; trebuie să rămânem mereu în echilibru.

Astfel, noi înțelegem timpul în care trăim. Există Consiliul Mondial al Bisericilor, ei toți se întorc la Roma. Eu am în valiza mea ceea ce a spus omul din Geneva, în acest Consiliu Mondial al Bisericilor. El a spus: „Noi trebuie să studiem ceea ce a publicat papa”. În februarie ei vor avea un seminar la Geneva ca să studieze ceea ce a spus papa.

Avem acum 349 de denominații, unite în Consiliul Mondial al Bisericilor și toate privesc spre Roma. Acesta este timpul când este dată ultima chemare: „*voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor...*”. Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Noi nu ne întoarcem la Roma, ne întoarcem la Ierusalim. Pentru că în Cuvântul lui Dumnezeu este scris, în Isaia 2, Mica 5: „Cuvântul lui Dumnezeu va ieși din Ierusalim și învățătura de pe Muntele Sionului”. Astfel, biserica nouotestamentară se întoarce la învățătura care a ieșit din Ierusalim. Fapte 2:42: „ei stăruiau în învățătura apostolilor, în părtășie, în frângerea pâinii și în rugăciuni”. Noi trebuie să ne întoarcem la acea stare și situație.

Înțelegem, prin harul lui Dumnezeu și ceea ce e scris în Romani 8:11: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi...*” - dacă Duhul locuiește în voi, nu doar o ungere. Ci dacă Duhul lui

Dumnezeu locuiește în voi, dacă voi sunteți parte din Cuvântul Lui Dumnezeu, în armonie cu fiecare făgăduință pentru acest timp...

Mergem acum în 2 Corinteni 1, unde avem trei versete foarte importante. Versetul 18: „*Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și «Da» și «Nu»*”. AMIN. Versetele 19, 20: „*Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost «da» și «nu», ci în El nu este decât «Da»*”. În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da»; de aceea și «Amin», pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu”.

Dacă ați fost atenți la ceea ce am citit, Pavel amintește numele unor frați. Nu era numai apostolul Pavel, ci erau și frați care aveau aceeași descoperire divină. Ei predicau același Cuvânt al lui Dumnezeu. Uitați-vă la frații care împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu, în fiecare țară de pe pământ: nu a fost doar William Branham, nu este doar fratele Frank, ci toți frații din toate țările, care împărtășesc același Cuvânt al lui Dumnezeu, fără să adauge, fără să scoată nimic din el, ci rămân în Cuvântul lui Dumnezeu pentru totdeauna. Ei sunt convinși în inima lor că Dumnezeu va împlini fiecare făgăduință.

Dacă vă uitați la natură... și fratele Branham a fost un om al naturii. El a urmărit, a observat natura și odată el a întrebat: „Cum se face că primăvara, toți pomii primesc frunze și apoi fructe?” Ce este? Este vorba de viață. Viața care vine din rădăcini. Voi nu trebuie să vă îngrijați, niciun pom nu trebuie să se

îngrijoreze. Este o lege divină. La fel este în partea spirituală. Dacă aceeași viață, același Duh Sfânt este în voi, nu mai trebuie să vă îngrijați. Nu trebuie decât să lăsați Viața să răsară, prin har, prin voi.

Încă un verset din 2 Corinteni 2:17: *„Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți, ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos”*. El ia pe toți frații și îi include în acest verset. Nu doar el a rămas în adevăr, ci toți frații care au primit adevăratul Cuvânt a lui Dumnezeu. Ei au rămas în Cuvântul lui Dumnezeu și predicau același Cuvânt al lui Dumnezeu. La fel este în timpul nostru. Eu nu am nevoie să vorbesc cu un singur frate; nu, ci Dumnezeu, Dumnezeu își face lucrarea în fiecare frate.

Înțelegem, prin harul lui Dumnezeu, că atunci când apostolul Pavel vorbește despre Taina lui Hristos, ca în Efeseni 1:5: *„ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale”*. Da, noi suntem așezați din nou ca fii și fiice a lui Dumnezeu. Acesta este planul de răscumpărare. Așa cum am spus aici ieri, pentru că păcatul original a avut loc în trup de carne și sânge, Răscumpărătorul a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge, ca să ia păcatele noastre și fiecare blestem, asupra Lui și le-a dus la cruce. Noi o credem din toată inima noastră, că sângele a fost vărsat. Noi am fost iertați, am fost făcuți neprihăniți!

Fratele Branham spunea că, cuvântul „neprihănit” înseamnă, „ca și cum n-am fi păcătuit niciodată”, pentru că Dumnezeu nu-și mai aduce

aminte de păcate. El vede sângele. El nu te mai poate vedea pe tine, ci vede sângele.

Prin harul lui Dumnezeu avem o răscumpărare deplină. Noi așteptăm transformarea trupurilor noastre. Și știm că Dumnezeu va transforma trupurile noastre. Când citim Evrei 11, înțelegem prin credință că Dumnezeu a vorbit și a adus toate lucrurile la existență din nimic. Nu era nimic, dar când Dumnezeu a vorbit, ele au apărut. El a vorbit: „Să fie...” și a fost. Tot ce a spus Dumnezeu s-a împlinit, a fost acolo. Nu a trebuit să aștepte, a fost acolo. El a vorbit – lucrurile au fost acolo.

La fel este cu învierea. La fel se va întâmpla la înviere, pentru că Isus Hristos a biruit moartea și iadul. El a putut spune după înviere: „Am fost mort, dar iată că sunt viu în vecii vecilor și Eu am cheile morții și ale locuinței morților”. Biruința Lui este biruința noastră. Noi credem din toată inima cum a scris apostolul în 1 Ioan 5:4: „ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră” - biruința pe care Dumnezeu ne-a dat-o în Hristos.

La revenirea Domnului nostru, trupurile noastre vor fi schimbate. Dar înainte ca trupurile noastre să fie schimbate, inimile noastre trebuie schimbate, viața noastră trebuie schimbată. Interiorul nostru trebuie schimbat acum. Pentru că Dumnezeu a zis prin prorocul Ieremia în cap. 31: „voi face un legământ nou, vă voi da o inimă nouă, o viață nouă, un duh nou”. Când acest lucru s-a întâmplat pe crucea de la Golgota, a fost posibil ca noi să primim viața nouă, inima nouă. Dar pentru nașterea din nou e nevoie de-o sămânță.

Pentru orice naștere este nevoie de o sămânță. Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.

În Matei 13, Marcu 4, Luca 8, „Cuvântul este Sămânța”. În 2 Petru 1, apostolul a zis: „și acesta este Cuvântul pe care vi l-am propovăduit”. Noi predicăm Cuvântul și acesta este Sămânța. Sămânța cade în pământ și fiecare sămânță se reproduce după soiul ei. Dacă semeni grâu, seceri grâu. Este o lege divină!

În Ioan 12, Domnul nostru a spus, vorbind despre Sine Însuși: „Dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, germenul de viață din sămânță, aduce multă roadă”. Eu sunt născut la țară, la o fermă și știu cum arată o sămânță, eu știu ce înseamnă grâul. Vezi bobul acela de grâu, dar nu poți să vezi germenul acela de viață. Când semănăm sămânța, vine ploaia – ploaia trebuie să vină; dacă nu vine ploaia, sămânța nu poate muri. De asemenea, trebuie să fie și soare; dacă soarele nu cade peste sămânță, germenul nu poate ieși. Soarele, lumina trage afară viața, germenul, din moarte.

La fel este în partea spirituală. Noi semănăm sămânța Cuvântului lui Dumnezeu. Știți ce a spus Domnul în Matei 13? „Dacă nu înțelegeți Cuvântul, vrăjmașul vine și-l ia”. Preaiubiților, rugați-L pe Dumnezeu să vă dea descoperirea divină. Nu ascultați numai cu urechile voastre. Ascultați cu inima, credeți cu inima. Pentru că dacă Cuvântul nu vă este descoperit – citiți în Matei 13 - dușmanul vine și îl ia. Așa că primiți Cuvântul lui Dumnezeu, credeți Cuvântul lui Dumnezeu și vă va fi descoperit prin

Duhul Sfânt. Atunci voi veți trăi prin Cuvânt și Cuvântul va trăi prin voi.

Isus Hristos a fost Cuvântul descoperit. „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul este Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru”. Deci noi trebuie să credem Cuvântul făgăduit pentru astăzi și doar dacă îl credem ne va fi descoperit. După ce ne este descoperit, ne supunem acestui Cuvânt. De exemplu, în ceea ce privește botezul. Dacă nu sunteți botezați în modul biblic și dacă nu ați recunoscut încă ceea ce spune Biblia, așa cum scrie în Efeseni 4:5: „Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez”... Apoi mergeți în Matei 28, dar mergeți și la Marcu 16, la Luca 24 și la Ioan 20. În toate cele patru evanghelii găsiți marea trimitere, ultimele cuvinte pe care le-a spus Domnul, înainte de înălțarea la cer. În Matei 28 este vorba despre Nume. În Marcu 16 accentul este pus pe a crede: „dacă credeți și sunteți botezați”. În Luca 24:47: „Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”. Mergeți la Ioan 20:21: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi”.

Este același plan de mântuire, același har a lui Dumnezeu, același Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi suntem în Împărăția lui Dumnezeu și avem parte de ceea ce face Dumnezeu în acest timp, readucându-ne la învățăturile originale. Trebuie să mergeți la Fapte 2:38: „Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos”. Petru avea cheia, avea descoperirea divină. Domnul i-a spus: „nu carnea și sângele ți-au descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu care

este în ceruri”. Și apoi El a spus: „vouă v-a fost dat să înțelegeți tainele Împărăției lui Dumnezeu”.

Așa că trebuie să mergeți de la Matei, în Marcu, în Luca, în Ioan și de acolo la Fapte 2 și apoi la Fapte 8, la Fapte 10, la Fapte 19, la Romani 6 și Filipeni 3. Trebuie să mergeți prin toată Biblia. Nu trebuie să mergeți la un catehism. Nu! Noi nu avem nevoie de niciun catehism. Aici [fratele Frank arată Biblia] sunt învățăturile originale. Pe noi ne interesează doar ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Toți, din ziua Cincizecimii, au fost botezați printr-o singură scufundare, în Numele Domnului Isus Hristos. Mai întâi noi primim iertarea păcatelor, prin sânge, crezând în sângele vărsat pe crucea de la Golgota, apoi suntem ascultători și suntem botezați.

Ca voi să înțelegeți mesajul acestui ceas, ar trebui să fie la fel de important cum este și pentru mine, și pentru fiecare frate care predică Cuvântul lui Dumnezeu, este foarte important să nu adaugi niciun cuvânt, să nu explici, ci să te întorci la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și să crezi fiecare cuvânt așa cum este scris.

În 1 Tesaloniceni 3:13: *„ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi”*. Aceasta este o avertizare și un îndemn pentru noi. Aici este vorba despre revenirea lui Hristos și când Domnul nostru se întoarce, pe toți cei care au murit în Hristos, îi va aduce împreună cu El. Mai întâi vor învia morții în Hristos și noi, care vom fi încă în viață, vom fi transformați și împreună vom fi luați cu toții în slavă.

Dar chiar și acest verset a fost interpretat greșit. Mulți din mesaj cred că Domnul a venit deja. Ei zic: „Noi nu mai avem nevoie să luăm cina”.

Știți ce a făcut fratele Frank? M-am simțit foarte bine în Lyon. Am ascultat ultimele patru predici pe care le-a predicat fratele Branham în decembrie 1965. Cea pe care a predicat-o pe 5 decembrie, pe 6 decembrie, pe 7 decembrie și pe 12 decembrie. În ultima s-a predică a avut cina Domnului, împărțășirea, și acolo el a făcut o afirmație: „Noi vom ține cina Domnului până când va veni Domnul”. Și a citit textul din 1 Corinteni 11.

Dar ce se întâmplă cu toți frații care spun că Domnul a venit deja? Dacă prorocul, în ultima predică care a ținut-o, a spus: „Noi vom ține cina Domnului până când va veni Domnul”. Preaiubiți frați și surori, noi nu ne vom îndepărta niciodată de adevăr. Așa cum Domnul a dat slujitorului Său Cuvântul și cum a spus El prin apostolul Ioan: „nici o minciună nu vine din adevăr”. Adevărul este adevăr și minciuna este minciună. Cuvântul original este sămânța și este adevărul. „Sfințește-i în adevăr, Cuvântul Tău este adevărul”.

Înțelegem astfel, prin harul lui Dumnezeu, cât este de important să crezi fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, să-l lași acolo unde este și cum este, să nu explici nimic, nici măcar Luca 17, la care s-a referit fratele Branham. Trebuie să continui să citești până la Luca 21 și trebuie să mergi la Matei 24; așa ai întregul tablou al lucrurilor pe care le-a spus Domnul. Un lucru a fost când s-a descoperit Fiul omului, ca să ne atragă atenția la Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Aceasta

a fost o perioadă de timp; dar când El se întoarce, va fi ca fulgerul care merge de la răsărit la apus. Atunci doi vor fi într-un pat; unul va fi luat și unul va fi lăsat. Doi vor fi la câmp; unul va fi luat și unul va fi lăsat.

Când un frate scump mi-a spus că răpirea a avut deja loc – e un bărbat din Statele Unite, din statul Virginia – eu am spus: „Iubite frate, tu ești aici și eu sunt aici. Tu nu ești transformat, eu nu sunt transformat. Tu nu ești răpit și nici eu nu sunt răpit. Noi amândoi suntem aici”. Răspunsul lui a fost: „E o descoperire”. În cele din urmă a trebuit să-i spun: „Te rog du-mă înapoi la aeroport”.

Eu nu voi discuta niciodată Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă cineva este înșelat, nu-l mai poți ajuta. Toți frații care au deraiat în diferite învățături, ei nu pot să se întoarcă. Ei nu se pot întoarce... Ei continuă pe calea lor.

Dar dacă ești născut din nou, dacă viața lui Hristos este în tine și dacă tu ai găsit har în ochii lui Dumnezeu, vei pune în legătură fiecare făgăduință cu realitatea. Dacă citești în Cuvântul lui Dumnezeu, în special când fratele Branham a vorbit despre cele șapte peceti, trebuie să înțelegi prin descoperire divină. El a vorbit despre primele patru peceti, despre primii patru călăreți, arătându-l pe Antihrist în cele patru stadii ale lui, lucru care este în conformitate cu planul de mântuire. Îl vedem pe Hristos pe drumul Lui și pe Antihrist pe drumul lui. Fratele Branham a vorbit foarte clar despre aceste lucruri.

În cartea mea, despre cele 22 de capitole ale Apocalipsei, am spus foarte pe scurt despre aceste lucruri. În a cincea pecete i-a văzut pe martirii evrei și

el chiar a făcut afirmația că cei 6 milioane de evrei, uciși în al doilea război mondial, sunt socotiți cu cei din pecetea a cincea, care zic: „Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru?” Apoi, începând cu pecetea a șasea, puteți citi din Apocalipsa 6:12, cum soarele se întunecă și luna se transformă în sânge. Totul este în pecetea a șasea. Tot ce are loc în pecetea a șasea și a șaptea are loc după răpire. Este totul în viitor.

Dar când este vorba de slujba fratele Branham, el a comparat slujba lui cu versetul din Apocalipsa 10:7. Acolo el a vorbit de al șaptelea mesager al epocii a șaptea a Bisericii și în această legătură el a folosit tot timpul cuvântul „taină” la plural - că prin slujba celui de-al șaptelea înger, al celei de-a șaptea biserici, toate **tainele** vor fi încheiate. Astfel, prin slujba fratelui Branham, tot ceea ce a vrut Dumnezeu ca noi să cunoaștem, a fost descoperit în mod absolut.

Nu poate exista o persoană pe pământ care să spună: „Eu am o descoperire specială”. Nu. Trebuie să existe în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu este în Cuvântul lui Dumnezeu, puteți s-o uitați. Noi avem o răspundere înaintea lui Dumnezeu, pentru că Mireasa este o mireasă a Cuvântului. Ea nu este un amestec. Puteți să mergeți la 2 Corinteni 11, unde apostolul Pavel se teme pentru credincioși, că așa cum Eva a fost amăgită de șarpe, nu cumva și credincioșii să fie înșelați.

Așa că fiți siguri că voi credeți Cuvântul lui Dumnezeu, ca să nu fiți amăgiți. Dacă sunteți amăgiți, voi nu puteți fi în Mireasă. Este complet imposibil! Mireasa lui Hristos, este Cuvântul pur al lui

Dumnezeu, pentru acest timp, care este făgăduit pentru acest timp. Cuvântul pur al lui Dumnezeu, fără explicații, fără interpretări, așa cum Mirele a fost Cuvântul pur a lui Dumnezeu. Așa cum toate făgăduințele referitoare la El au devenit o realitate, așa fiecare făgăduință dată Miresei trebuie să devină o realitate. Noi credem făgăduințele lui Dumnezeu.

Vreau să împărtășesc cu voi o mărturie, ca să înțelegeți mai bine responsabilitatea mea. Cu mulți ani în urmă, în 1980, când am fost cu fratele Barilier în Marsilia, era acolo un grup mic, câțiva frați din Armenia. Câți știu unde este Armenia? Dacă mergeți în Armenia, puteți vedea acolo Muntele Ararat, locul unde s-a oprit arca lui Noe. Eu am fost acolo și am văzut muntele Ararat.

Dar aici este punctul important: după acel serviciu, acești frați din Armenia s-au apropiat de mine și m-au întrebat despre cele șapte tunete din Apocalipsa 10. A trebuit să le spun: „Fraților, eu nu știu”. Le-am urat „Noapte bună!” și am urcat pe scări în camera cea mică pe care o aveam. Dar în dimineața următoare - și spun acest lucru în prezența Dumnezeului Atotputernic - Domnul mi-a vorbit cu o voce puternică audibilă: „Slujitorul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4”. Am sărit din pat, era o măsuță mică acolo, mi-am luat Biblia și am citit 2 Timotei 4:1-5. Apoi am reînceput să citesc de la versetul 1: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții...”* și versetul 2 *„propovăduiește Cuvântul”*. În acel moment am pus Biblia jos, mâinile mele s-au ridicat și am spus: „Scumpe Doamne, așa cum Tu mi-ai poruncit să citesc

2 Timotei 4, ce au spus cele șapte tunete nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea eu nu pot predica și nimeni nu poate predica despre aceasta”. După această rugăciune am deschis la Apocalipsa 1 și am citit de la versetul 1-3. Deschidem acum la Apocalipsa 1:3, ca toți frații să știe odată pentru totdeauna că aceasta este o poruncă a Domnului. Aceasta nu este părerea mea, acesta este Cuvântul Domnului, care mi-a poruncit să citesc 2 Timotei 4. Referința este în Apocalipsa 1:3, dar vom citi vers. de la 1-3, accentul cade este pe versetul 3. *„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan...”*. Ne oprim puțin aici.

Domnul a dat unui slujitor, tot ceea ce trebuie să cunoască toți slujitorii. El folosește întotdeauna un om, pentru toți ceilalți slujitori. A fost doar un singur Pavel, un singur Ioan, un singur frate Branham, dar mulți slujitori ai lui Dumnezeu care predică același Cuvânt a lui Dumnezeu și au aceeași descoperire divină.

Citim din versetul 2 și 3: *„care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”* Lucrurile care sunt scrise... Care sunt scrise! Lucrurile care nu sunt scrise, le lăsăm în seama lui Dumnezeu. El va avea grijă de acestea când va veni timpul.

Preaiubiți frați care slujiți cu Cuvântul, predicați doar ceea ce puteți predica din Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că cerul și pământul vor trece, fiecare interpretare va trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac! Dacă Cuvântul lui Dumnezeu este în voi, voi rămâneți cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul este Sămânța originală. Isus Hristos este Sămânța făgăduită, din Geneza 3:15 și din Isaia 53: „...va vedea o sămânță de urmași”. O sămânță Îi va sluji, sămânța Lui. Noi suntem sămânța lui Dumnezeu, am primit Cuvântul lui Dumnezeu, credem fiecare făgăduință și rămânem în limitele Cuvântului lui Dumnezeu.

Să facem un rezumat al lucrurilor spuse aici. Aceasta este o generație deosebită. Noi credem că este ultima generație, pentru că Domnul nostru a spus în Luca 21:28: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”. Apoi El afirmă în versetul 32 că această generație nu va trece, până când toate lucrurile se vor împlini. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”.

Noi suntem o generație deosebită. Evreii s-au întors în țara lor, după 2000 de ani. Evreii sunt poporul ales a lui Dumnezeu. Ei au fost împrăștiați în toate țările, dar în Isaia 11 puteți citi cum Îi va aduce Dumnezeu înapoi. Nu doar în Isaia 11, ci și în Ieremia 31 și trei capitole din cartea prorocului Ezechiel. Cap. 36 până la cap. 39; apoi puteți merge la Ioel 3 și toți prorocii din Vechiul Testament. Chiar și la Osea 6:2: „El ne va da iarăși viața în două zile; și a treia zi ne va scula și vom trăi înaintea Lui”. O zi la Domnul este ca

o mie de ani la noi și Domnul îi aduce pe evrei acasă. Din 149 de țări, El i-a adus înapoi în țara făgăduită. Eu mă bucur de asta. Am fost în Israel de 25 de ori. Prima dată am fost în 1964, când Ierusalimul era încă divizat.

Preaiubiți frați și surori, fratele nostru Branham a spus și voi s-ar putea să o știți că Statele Unite, în 1946, au publicat știrea că „Israelul are dreptul să aibă țara lor”. Acest lucru a fost anunțat în San Francisco. Ei au decis atunci că evreii trebuie să aibă o țară a lor. Și fratele Branham a spus că în aceeași zi când drapelul cu steaua lui David a fost ridicat, după toți acești ani, (s-a întâmplat la hotelul „Regele David” din Ierusalim și prima dată eu am stat în acel hotel) - fratele Branham a spus că în aceeași zi când a fost ridicat drapelul cu steaua lui David, „Îngerul Domnului mi s-a arătat pe 7 mai 1946”. El a descris exact ceea ce s-a întâmplat. Fratele Branham stătea jos având Biblia în poală, apoi lumina supranaturală a coborât în camera lui și Îngerul a pășit din acea lumină și fratele Branham a sărit în picioare, pentru că nu mai avusese o asemenea experiență până atunci. Îngerul i-a spus aceste cuvinte: „Nu te teme! Eu sunt trimis din prezența Dumnezeului Atotputernic ca să-ți fac de cunoscut slujba ta”. Apoi i-a explicat slujba. „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, două semne îți sunt date și ție”. În zilele lui Moise, acesta și-a băgat mâna în sân, a scos-o și era albă de lepră și a băgat-o înapoi în sân și a scos-o și era curată ca pielea unui copil. Al doilea semn era să pună toiagul pe pământ și el a devenit un șarpe. Vrăjitorii au făcut același lucru, dar aici e taina: șarpele lui Moise a înghițit toți șerpii vrăjitorilor. Apoi Moise a luat șarpele și el s-a

transformat înapoi în toiag. El avea autoritatea divină asupra tuturor puterilor dușmanului.

Îngerul Domnului i-a vorbit fratelui Branham. El a spus: „Ia mâna dreaptă a pacientului în mâna ta stângă, întoarce-o cu palma în jos și dacă pacientul are o tumoare sau un cancer, aceea va apărea pe spatele palmei tale. Spune persoanei să nu-și închidă ochii, ci să stea cu ochii deschiși, pentru ca atunci când Dumnezeu ascultă rugăciunea și vindecarea are loc, să vadă cu ochii lui că tumoarea sau cancerul dispare de pe mână”.

De sute și mii de ori s-a văzut acest lucru. Eu am întâlnit două persoane care au văzut acest lucru. Erau fratele Gordon Lindsay și soția acestuia. El a scris cartea „*William Branham, un om trimis de Dumnezeu*”. L-am cunoscut pe Gordon Lindsay în mod personal. El a spus: „Am văzut de atâtea ori acest lucru pe platformă, această minune care avea loc de fiecare dată” .

Al doilea semn dat fratelui Branham, era că gândurile inimii oamenilor vor fi descoperite. Așa cum a fost în slujba Domnului nostru. El a putut spune în Ioan 1: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin”. A putut să-i spună lui Petru: „numele tău este Simon și numele tatălui tău este Iona”. A putut spune femeii de la fântână: „cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu este soțul tău”. Aceasta era slujba profetică de Fiu al omului. El putea spune ucenicilor: „Duceți-vă în sat, acolo veți găsi un om ducând un ulcior cu apă și să-i spuneți că „În casa ta vom ține Paștele”. Domnul nostru, ca Fiu al omului a avut această slujbă profetică.

Aceeași slujbă s-a repetat sub ochii mei. Când fratele Branham a venit în Germania, nu știa un cuvânt în nemțește, dar pentru fiecare persoană din rândul de rugăciune, Domnul îi arăta o viziune. Putea să spună: „Soră tu nu ești din acest oraș. Tu vii din Hamburg. Te văd că ești o soră medicală, lucrezi într-un spital” - toate circumstanțele și lucrurile din viața persoanei. Putea să spună unui frate: „Tu ești din Berlin, aceasta și aceasta este problema ta”. Putea să spună unui cuplu din Elveția: „Voi nu sunteți din această țară, veniți din Elveția. Fata voastră este născută oarbă, dar ea se va întoarce acasă văzând”.

Eu am fost în acea adunare, am auzit cu urechile mele aceste lucruri, am văzut toate aceste lucruri. Eram întotdeauna foarte aproape, acolo în față, ca să aud, să văd și să urmăresc totul. Și când fratele Branham s-a rugat pentru această fetiță născută oarbă, s-a întâmpnat într-un moment și ea a strigat cu un strigăt tare și a fugit pe platformă. Fratele Branham a chemat-o și i-a spus: „Ca toți să știe că tu ți-ai primit vederea, pune-ți degetul pe nasul meu”. Ea s-a întors și a pus degetul pe nasul lui. Erau acolo opt-nouă mii de oameni și noi toți am plâns și I-am dat slavă lui Dumnezeu, pentru că am văzut zilele descrise în Biblie. L-am văzut pe Hristos același, ieri, astăzi și în veci!

Apoi Dumnezeu mi-a deschis înțelegerea să recunosc mesajul, Cuvântul făgăduit pentru acest timp și cum i-a fost spus fratelui Branham: „Mesajul dat ție, va premerge a doua venire a lui Hristos”. Dumnezeu l-a luat pe slujitorul și prorocul Său, dar Cuvântul făgăduit, mesajul acestui ceas ajunge până la capetele pământului.

Privesc în urmă, la peste 50 de ani, în care am fost în peste 150 de țări, în care am împărtășit Cuvântul scump al lui Dumnezeu. Dar acum noi suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Nimeni nu știe anul, luna sau ziua, dar Domnul nostru a spus de trei ori în Matei 24, în Marcu 13, Luca 21: „Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, atunci știți...”. Atunci voi știți. Nu visați, nu ghiciți. Voi știți, urmărind cum se împlinesc prorociile, cu Israel, cu Neamurile, cu Biserica, cu Mireasa. Noi vedem toate aceste prorocii împlinindu-se și repetăm ceea ce a spus Domnul nostru: „Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, atunci știți, timpul este aproape, este chiar la ușă”.

Revenirea lui Isus Hristos este foarte aproape. Eu mi-am făcut partea mea. Mi-am făcut partea mea. În fiecare lună am călătorit, ca să duc Cuvântul lui Dumnezeu. Ultima chemare răsună. Când ultimul va fi chemat afară, atunci va fi timpul ca Domnul să se întoarcă. Deci credeți din toată inima voastră și ascultați cu toată viața voastră. Așa cum a fost accentuat la început, credința și ascultarea merg împreună. Avraam a crezut și a văzut făgăduința împlinită. Dar când i s-a poruncit să-l jertfească pe Isaac, el a ascultat. S-a dus pe muntele Moria. Muntele Moria, este Muntele Templului de astăzi. Când citiți Vechiul Testament, cât de minunat puteți vedea prorociile biblice împlinindu-se.

Să încheiem spunând următoarele: acesta este cel mai important moment pentru poporul lui Dumnezeu. Toate religiile și toate bisericile vor continua pe căile lor. Doar cei care sunt o parte a

Miresei lui Hristos vor auzi glasul Mirelui. Doar Mireasa are făgăduința. Dacă este anunțată o nuntă, toate doamnele își continuă lucrurile ca de obicei, dar mireasa se pregătește, pentru că mireasa are o făgăduință. Toți cei care sunt o parte a Miresei lui Hristos acum, ei cred făgăduința Mirelui și se pregătesc pentru revenirea Mirelui. Aceasta este Matei 25:6b: „Iată mirele...” Mirele este în legătură cu Mireasa. Apocalipsa 19:7b: „a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit”. Și în Apocalipsa 22:17: „Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!»”. Duhul și Mireasa zic „Vino!”. Mireasa este una în Duh și în Cuvânt cu Mirele. Ea este curățită prin sângele Mielului, sfințită în adevăr, pecetluită cu Duhul Sfânt, pentru ziua răscumpărării noastre.

Pentru că cred că este ultima dată când vin aici – noi nu știm, dar Dumnezeu știe – însă vreau să știți următorul lucru. Eu trebuie să iau însărcinarea divină în mod serios. Orice ați gândi voi, asta e treaba voastră. Dacă puteți crede, e bine, dacă nu... Eu trebuie să iau însărcinarea divină în mod serios. Eu trebuie să merg din oraș în oraș, trebuie să împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu în special cu toți slujitorii lui Dumnezeu care au aceeași slujbă și aceeași hrană.

Dar după moartea fratele Branham, înainte să încep această slujbă, m-am rugat lui Dumnezeu cu multe lacrimi și I-am spus Domnului câteva lucruri și ultimul lucru pe care I l-am spus a fost: „Scumpe Doamne, lasă-mă să am marele privilegiu, ca pe toți cei ce aud Cuvântul Tău din gura mea și cred Cuvântul Tău din toată inima lor și care vor să fie gata pentru

revenirea Ta, îngăduie-mi să-i pot vedea din nou în veșnicie”.

Nu e vorba de mesager, ci e vorba de mesaj. Dumnezeu i-a luat pe toți slujitorii, Pavel, Petru, Ioan și pe toți ceilalți, dar cuvântul descoperit lor a rămas cu noi. Dumnezeu l-a luat pe fratele Branham, dar scumpul Cuvânt al lui Dumnezeu, descoperit prin Duhul Sfânt, a rămas cu noi. Noi suntem în Cuvânt și Cuvântul este în noi. În felul acesta suntem una în Hristos și dacă nu vă voi mai vedea din nou pe pământ, vă voi vedea din nou când trâmbița va suna și Domnul se va întoarce și vom fi întotdeauna cu Domnul.

Câți cred mesajul acestui ceas? Haideti să ne ridicăm pentru rugăciune. Câți de aici au o cerere deosebită? Este poate un secret, numai voi îl știți. Poate nimeni nu-l știe. Poate este o dorință în adâncul inimii voastre și voi doriți să primiți răspunsul.

Credeți acum! Domnul este în acest loc. El a dat făgăduința: „Și iată că Eu sunt cu voi, în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. Oriunde suntem adunați în Numele Lui, El e prezent ca să salveze, ca să vindece, ca să elibereze, ca să binecuvânteze, ca să dea descoperire divină. Credeți acum! Primiți acum! Prin puterea lui Dumnezeu, prețul a fost plătit, sângele a fost vărsat. Noi suntem copii ai noului legământ. Credeți din toată inima voastră. Fiți spălați în sângele Mielului. Fiți sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu. Fiți pecetluiți prin Duhul lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Aleluia. Și toți să spună AMIN. Aleluia. Da, noi credem. Aleluia !

Noi nu credem un om, noi Îl credem pe Dumnezeu. Credem Cuvântul lui Dumnezeu. Aleluia. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Puteți să vă așezați.

Fratele nostru Schmidt vă transmite salutări. La fel și fratele Kupfer vă transmite salutări. Ar fi vrut să fie aici, dar nu a putut. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze pe fratele Forestieri, pe toți frații slujitori, pe fratele Miro și pe toți frații. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți. Pe fratele Erve și fratele Manase, care slujesc Domnului, Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit. Dumnezeu să-l binecuvânteze și pe bunul meu prieten, fratele Tati. El e traducătorul meu în toate țările vorbitoare de limbă franceză. Dumnezeu să te binecuvânteze.